

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Az új Lánchíd*

Forrás: *Világhíradó*

Budapest

1950. XI. 20

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Tárgy

Hely:

Idő:

Személy:

Helyszám:

624.2

"1949/1950"

Budapest nyomda NV., Közp. városüzem — 1890/50

AZ ÚJ LÁNCHÍD

egy éves. A régi, amelyen először Haynau, a Habsburgok hóhercegédje „vonult” keresztül, később pedig bankárok és gyárosok vitették magukat a Várba, — a népeinyomó rendszer haláltusájával egyidőben pusztult el. A diadalmas Szovjet Hadsereg 1945 január 18-án fejezte be Pest felszabadítását. A fasisziák január 19-ére virradó éjszaka robbantották fel a Lánchídat. A híd elpusztítása jelképe volt a nép csatát veszített ellenségei határtalan dühének, 1945 őszén, amikor hazahozták a háborús bűnösöket, akiknek huszonöt éves aljas politikája következményeképpen omlottak a Dunába a Lánchíd gyönyörű ívei is, megmutatták ezeknek a gazembereknek a felrobbantott Lánchíd fényképét. Többen álnokul azt mondták: „szörnyű”, mások elfordultak, mintha „nem bírnák elviselni” a látványt. Képmutatón szörnyülködtek azok, akik annakidején hidegvérrel adtak parancsot a hídak szétrombolására.

1949 november 20-án, az új Lánchíd felavatása napján és azóta is a nép, 1848 örökösei és továbbfejlesztői járnak a hídon. A miénk most már a Lánchíd is, mint ahogy a miénk minden, ami ebben az országban épült és épül. Azóta újabb

hidat avattunk: a Sztálin-hídat — új győzelmek sorozata jelzi azóta is utunkat. S a nép ellenségei, a hitlerista fasiszták útódai, az amerikai imperialisták és csatlósai nem kevésbé dühödtek a Szovjetunió és a felszabadult népek győzelmei láttán, mint dicstelen elődek voltak. Uszítanak, rombolnak, gyújtogatnak dühükben most is, veszítiket érezve.

A becsületes emberek képviselői éppen ezekben a napokban követelik Varsóban, a Békévilágkongresszuson a háborús bűnösök, az embergyilkos romboló banditák megbüntetését. Egyre elsöprőbb erejű viharrá dagad a népek gyűlölete — és nem kétséges, hogy elkövetkezik majd a felelősségrevonás napja! De akkor hiába „szörnyülködnek” el a trumank és macarihurok a koreai városok romjai és meggyilkolt békés emberek holtteste láttán! Az amerikai imperialisták nem tanulnak elődeik dicstelen történetéből — a népek azonban sokat tanultak. Sokkal többet ismerik már ellenségeiket és sokkal jobban ismerik őket, mint 1945-ben. A háborús gyújtogatók aljas terveit és cselekedeteit, melyek ma már leleplezetten állnak a világ előtt, számontartják, nem felejtik a népe százmilliói!